

της Δούλης 'Ηπειρου (0) με Γλυκειά Πατρι-
δα, 'Ελληνική 'Ιδέα—δ' 'Ελπιδοφόρος (0)
με Σκληρή Σιλαβιά, Βάρκα του Κανάρη,
Αόφης Σιέφανο, Ριζολέττο, Λαδοναίο, 'Αρα-
ουλίδα—η Σεντιευμένη Σιωνόπαις (0)
με Παρήγορον 'Αγγελον, Μικηληναϊον Προ-
τοπαλληναρον, Ταπεινό Γιοσμί, Λαοβίαν
Ποιητισσαον, Γαλαζοαίματον Φίφιν-Τού,
Ζητήσατε λοιπόν τόν φύλλον του βου έτους
της Τρίτης, 9ην Νοεμβρίου.
Γραφεία, Καταστήματα και Σχεδιαστήρια
'Οδός 'Αγίου Μάρκου 13, 'Αθήναι (1Α', 170)

Η Διάπλασις ασπάζεται τους φίλους της:
Πανελληνιον Πόθον (βραβείον έστειλα περι-
μένο φωτογραφίαν) Μαν. Δ. Καϊπ. (έστειλα
τά 12 φύλλα φυσικά, δέν ειμπορώ να πάμνω
παρά όσα μου επιτρέπουν οι πόροι μου) Γλυ-
κειαν 'Ελαίδα (ή φωτογραφία του Γορδιον
έλήφθη περιμένο και την ιδιάν σου) Θα-
λασσίαν 'Αφρον (έχει καλώς τόν νέον μου μυ-
θιστόρημα θά είνε ανώτερον από όλα όσα έδη-
μοσίευσά ως τώρα) 'Ευάγ. Σ. Χαο. (έστειλα
τον τόμον) Τέλλον 'Αφρον (έχει καλώς)
'Αεροναυτοπόλοιν (έστειλα) 'Υδρολίχον Χά-
ρον (έγινε δεκτή) Νέλικε (έλαδα, εύχαρι-
στώ) 'Ιαπωνέζικο Τριαντάφυλλο (έστειλα)
'Ελληνικόν 'Ιδεώδες (έλαδα, εύχαριστώ) την
άλλην να την εναγαράψης όταν θελήσης να
δημοσιευθί) 'Ηχώ των 'Αεροειραυλιών (αν
δεχθόν την πρότασιν, αυτοί θά σοϋ στείλουν
πρώτον τετράδιον) Στεναγμόν της Δούλης
'Ηπειρου (με τό όνομα δέν επιτρέπεται
πρότασις, μόνον με τό ψευδώνυμον) 'Αόφης-
Κλωνάρι, (εύχαριστώ πολύ) Γενναϊόφυ-
χον 'Ελληνίδα (έλαδα, εύχαριστώ) περι-
μένο και εκτενεστέρην επιστολήν) Κραυ-
γήν Νίης (δεκτό) 'Ενδοξον 'Ιωλκίδα (εύ-
χαριστώ και αναμένω τό αντίτιμόν διά ταχυ-
δρομικήν επίταγήν) Γαλαζοαίματον Φίφιν-
Τού (έστειλα) 'Ελλάδα 'Ονειρομένη (έστει-
λα) Ρωμαϊόν (δέν είνε καμμία ανάγκη να τό
άλλάξης) Φιλοπάτριδα Σαμίαν (έστειλα εκ
νέου) Μικρόν 'Ηρωα (είδες την προκήρυξιν,
ώστε περιμένο ή επιστολή σου χαριτωμένη
και ιδίως τό υστερόγραφο...) Θαλασσίαν
Νύμφην (έστειλα) Ροδοπέταλον κτλ. κτλ.
Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 26ην
'Οκτωβρίου, θάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η "ΔΟΞΑ"
Διορίζονται αντιπρόσωποι αυτοί:
'Εν Δαυρίω: Γ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
'Εν Βόλω: Γ. ΧΙΛΙΝΧΟΣ
'Εν Λίμνη: ΕΥΑΓΓ. Σ. ΧΑΡΙΤΩΝ
Ζητούνται και άλλα όθεν. Γενομένης Β'
κληρώσεως εκέρδιον: δ άρ. 62 ένα χρυσό.
τόμον, 45, 43 ένα τόμον, 32 μίαν έξάμ. συν-
δρομήν δωρεάν και οι άρ. 20, 11, 54, 25, 37
μίαν τρίμ. συνδρ. δωρεάν. Ζητήσατε Κατα-
στατικά. Δας Γ. Ν. Γεωργόπουλον, Φίλω-
νος 84, Πειραιά. (1Α', 164)

Αναχωρήσασα εκ Πύργου, δηλώ ότι ή νέα
μου διεύθυνσις είνε: Δνίδα 'Αντιγό-
νην Ν. Παπαϊωάννου, είρηνοδίκου, Χαλκίδα.
Ζητώ διεύθυνσιν της Μονόσεως.
Κερνηραϊκή 'Αύρα (1Α', 166)
Εύχαριστώ άπαντας ψηφισάντάς με, ιδιαι-
τέρως 'Αεσμόν 'Ελληνίδιον.
Πανελληνίος Πόθος (1Α', 167)
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΠΟΘΟΣ
'Υποψήφιος Δημοψηφίσματος του 1911
Σήμερον αγοράσατε όλοι τό βον φυλλάδιον
του 'Αμαθητού.—Π.Ι.Χ. (1Α', 169)

Από της Τρίτης, 9ης Νοεμβρίου
"Ο ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΑΣΤΗΡ",
εισαχόμενος εις τό βον αΐτιό έτος θά εκδίδεται
εις μέγα σχήμα, χροματιστός, με τά νεώτατα φι-
λοσοφικά και τό παράστημα του πλήρες πρωτοτύ-
πων σχεδίων και εγγράφων.
Θά παρήται από τούς εφημεριδοπώλας, τά κώ-
σνια και εις άπαντα τά υποπρακτοεία των εφη-
μερίδων 'Επαρχιών και 'Εξωτερικού.
Ζητήσατε λοιπόν τόν φύλλον του βου έτους
της Τρίτης, 9ην Νοεμβρίου.
Γραφεία, Καταστήματα και Σχεδιαστήρια
'Οδός 'Αγίου Μάρκου 13, 'Αθήναι (1Α', 170)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
127ος Διαγωνισμός
Δύσεων Αύγουστου—Νοεμβρίου

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ
Οι έχοντες ψευδώνυμον εγκεκριμένον διά
τό 1911 συνδρομηταί ή άδελφοί συνδρο-
μητών, δύνανται να συμμετάσχουν του δια-
γωνισμού τούτου των Δύσεων ΔΩΡΕΑΝ.
Πάντες οι άλλοι πρέπει να επωλείσθουν διά
τάς Δύσεις των έπίστω φυλλάδιον, όσαι-
δήποτε και αν είνε, γραμματισμόν ασφά-
γιστον 10 λεπτόν οι συνδρομηταί και τάδέλ-
φια των, και 20 λεπτόν οι κατά φύλλον αγο-
ρασταί, άλλως δέν λαμβάνονται υπ' όψιν οι
λύσεις των.
Ο χάριτης των λύσεων επί του όποιου και
μόνον δέον να γράφωσι τάς λύσεις των
πάντες άνεπιειθείας οι διαγωνιζόμενοι, πολε-
ται εν τώ Γραφείω μας εις φακέλλους, όν ε-
καστος περιέχει 20 φύλλα και τιμείται φρ. 1.
Αι λύσεις του παρόντος φύλλου είνε δεκταί
άπανταχόθεν μέχρι της 9ης Δεκεμβρίου,
πέραν δε της προθεσμίας, ταύτης, μόνον εάν
ληφθούν προ της δημοσιεύσεως των γίνονται
δεκταί.
Τούς λοιπούς όρους, βραβεία κλπ. ιδε εις
τόν 'Οδηγόν του Συνδρομητού, Κεφ. Α' και
Γ', φύλλον πρώτον έ. ε. 'Ο 'Οδηγός στέλλεται
εις πάντα αιτούντα.

459. Λεξιγράφος
'Εν μέσω δύο πάλευον
'Αφρον κανείς αν βάλη,
Νήσου μας ή πρωτεύουσα
'Αμέσως θά προβάλη.
'Εστάλη υπό της 'Αεροναυτοπούλας
460. Λογοπαιπτικός Λεξιγράφος
Θά πάρης τό λά—μία φορά
Και πόλις θά βγή—μία χαρά.
'Εστάλη υπό της Αόφης των 'Ελπίδων
461. Συλλαβόγραφος
Τό πρώτόν μου στά σύμφωνα,
Στ' άγρια ζώα τάλλο,
Κι ένα δοχετόν τ' έλον μου
Μεγάλο.
'Εστάλη υπό του Παμφώ
462. Τονόγραφος
'Οπως έχω είν άμάρσις
Είμαι ρήμα εκ των κοινών,
Κ' είν με όξυτονίσσις,
Είμαι μία των Μουσών
'Εστάλη υπό της 'Εσθνης Πρωίας
463. Συλλαβικόν Τρίγωνον
* * * * * = Μοΐσα.
* * * * * = Οικιακή τέχνη.
* * * * * = Εύρηγες και ένδοξον
* * * * * = Γράμμα
Κάθε άστερίσκος αντιπροσωπεύει συλλαβήν.
'Εστάλη υπό της Φοιτητικής Συντροφιάς
464. Αριθμητική διά λέξεων
'Ανεμος.—Θεός. Αιγύπτιος.—'Επίρρημα—
Πόλις της 'Ελλάδος.—Ορυκτόν—'Ηλιότης.
'Αθροισμα υπολοίπων: Ουγάτηρ του 'Ηλιου
'Εστάλη υπό της 'Εταιρείου Πλειάδος
465—469. Μαρινόν Γράμμα
Τή ανταλλαγή ενός γράμματος εκάστης
των κάτωθι λέξεων δι' ενός συμφώνου, πάν-

τότε του αυτού, σχημάτισε άλλας τούσας λέ-
ξεις:
αινος, αύρα, κόρος, νόσος, πόρος.
'Εστάλη υπό του 'Ελληνικού Μεγαλείου
**470. Ακροστιχίς μετά Ποικίλης Ακρο-
στιχίδος**
Τά μέν αρχικά των κάτωθι ζητούμένων λέ-
ξεων αποτελούν αρχαίον δημαγωγόν. Τό δε
πρώτον της πρώτης, τό δεύτερον της δευτέ-
ρας, τό τρίτον της τρίτης και ούτω καθεξής,
Τιτάνα:
1, 'Αγοιον ζώο' 2, 'Υψωμα γής' 3, Θεά.
4, 'Επιθέτον έχον σχέσιν με τό χρώμα' 5,
Νήτος του Αιγαίου.
'Εστάλη υπό του Μικρού 'Ηρωος
471. Έλληνοσύμφωνον
αααε — αηου
'Εστάλη υπό του Μελανος 'Ιππότου
472. Γρίφος
ηθ ηθ ηθ ο ο
ηθ εγ ηθ ο ο
Ου ηθ δ' εγ ηθ ο φώς ο
ηθ εγ εγ ηθ ο ο
ηθ ηθ ηθ ο ο
'Εστάλη υπό της 'Ωραιάς 'Αμαζόνος

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ
ΟΙ ΛΥΤΑΙ
ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 46 ΦΥΛΛΟΥ
[Ίδε την λύσιν εις την σελίδα 385]

ΑΘΗΝΩΝ: 'Ηλ. Σπ. Κανέλλης, Πολυξένη Μ.
'Αρνιότου, 'Αθηνά Ν. Τζάκα, 'Αρ. Π. Τσαου-
σόπουλος, Οδράνα Βουτζινά, Χαράλ. Σούλης, Χρ.
Α. Εθαγγελίδης, Α. Ι. Μπαταλιής, Γ. Ε. Σκαπα-
σθιανός.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 'Αλεξάνδρα Π. Δευτεράτου.
ΕΠΑΡΧΙΩΝ
ΑΝΑΡΟΥ: Κωνστ. Γ. Παντελλιάς.
ΓΥΘΕΙΟΥ: Δημ. 'Αν. Φαργιώδης.
ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Τετάρων Π. Καραντινιάς.
ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Αιον. Ν. Γαζής, Μουντζουρο-
γατος.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: 'Ασημίνα Π. Ραζή 'Αλε-
ξανδροάτου.
ΔΑΡΙΔΣΣΗΣ: Γεώργ. Δήμογ.
ΔΕΧΑΙΝΩΝ: Γεωργία Κ. Συλογιαννοπούλου.
ΠΑΤΡΩΝ: Διάννα Α. 'Αθανασίου, Κ. Ι. Φαρ-
μακίδης, 'Ηρ. Χ. Τριάντης, Εθγνία Χ. Τριάντη.
ΠΥΡΓΟΥ: Αιονυσία Α. Γκούρα, 'Ανδρ. Π.
Φραγκούλης.
ΣΠΑΡΤΗΣ: 'Ανθος Ματού.
ΣΥΡΟΥ: 'Αργυρή Α. Σπουργίτου, Φωφώ Ν.
Τόσου, Κίσαρ. Θ. Πετροκοκάνου.
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Ρωμαίος (45-46).
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Φειδίας Γ. Σουλκιμνιώτης, Γεν-
ναϊόφυχος 'Ελληνίς.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Στεφ. Ι. Περίδης.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: 'Ενδοξος 'Ιωλκίς.
ΒΟΥΡΑΣ: 'Αναξαγόρας.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: 'Εμμ. Μιχ. Μπαράνης.
ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: 'Αημ. Χρ. Χρηστίδης (45), Γεωρ.
Χρ. Χρηστίδης.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: 'Αμφε-Σβέσος (44,45) Γρη-
γόριος Φλωγάς.
ΔΕΥΚΩΣΙΑΣ: Γ. Χρ. Γεωργιάδης (45).
ΠΟΡΤ-ΣΑΙΤ: Καλλιόπη Α. Μανταλάκη, 'Αννα
Κ. Μαρκουλή, Κερνηραϊκή 'Αύρα.
ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
Τών εύχοντων δέδην την λύσιν: τά όνόματα έ-
τέθησαν εις την Κληρωτίδα και εκληρωθήσαν οι έ-
ξής δύο: ANNA K. ΜΑΡΚΟΥΛΗ εν Πορτ-
Σαίτ και ΧΡΗΣΤΟΣ Δ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗΣ όδός
'Αναγνωστοπούλου 7 εν 'Αθήναις: ενεγράφησαν
δε διά μίαν τριμηνίαν έκαστος. 'Αμφοτέρω από 1
Νοιμβρίου.
Πλεονάζει δρ. 0,30 διά τόν προσεχή Διαγωνισμ.
Οι άποστέιλαντες άνευ δεκαλέπτου την λύσιν
δέν αναφέρονται, ούτε οι άποστέιλαντες πεντάλε-
πτον άντι δεκαλέπτου. (Γραμματισμόν δώμα-
νικόν 10 παρά ίσοδυναμεί με 5 λεπτά: όστε διά
10 λεπτά χρειάζεται γραμματισμόν 20 παρά).

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ
Συνιστάμενον υπό του 'Υπουργείου της Παιδείας ός τό και' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις την κόραν ήμών άπρησίας
και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ός άνάγνωσμά άριστον και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
'Εσωτερικού: 'Εξωτερικού:
'Ετησία... δρ. 8,— 'Ετησία... φρ. 10,—
'Εξάμηνος... 4,50 'Εξάμηνος... 5,50
Τριμηνός... 2,50 Τριμηνός... 3,—
Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην έκάστου μηνός.
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος
'Εν 'Αθήναις, 5 Νοεμβρίου 1911
'Ετος 33ον.—'Αριθ. 49

ΠΕΡΣΕΥΣ
Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΓΟΡΓΩΝΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'
Πού εδρίσεται ή Γοργών.
'Ο Περσεύς δέν έταράχθη, δέν έδει-
λιασε.
— Προτιμώ αυτά όλα, ειπε, παρά να
ζήσω άνωφελής και άδοξος. Είπέ μου
τώρα, σοφή και ωραία θεά, πώς θά ήμ-
πορέσω να εκτελέσω αυτό τό έργον και
έν ανάγκη ν' άποθάνω;
'Η 'Αθηνά μειδιώσα ειπε τότε προς
τόν Περσέα:
— 'Ακουσέ με με προσοχήν, διότι
πραγματικώς θ' άποθάνης, αν λησμονή-
σης κανέν από τά λόγια μου. Θά προχωρή-
σης προς βορράν, μακρυνά, πολύ μακρυνά,
έως να φθάσης εις την παγεραν κάτω-

«'Ο 'Ηλιος
εκαλύφθη
από φρίκην...»

κίαν του άνέμου Βορέως. 'Ενεί θά ευ-
ρης τάς Γραιάς, τάς τρεις αδελφάς, και
έποια δέν έχουν παρά ένα δόντι και ένα
καλή κόρη, ωραία ως ή 'Ηώς, αλλά
μίαν ήμέραν έκασμεν έν άμάρτημα,
πρό του όποιου ό ήλιος εκαλύφθη
έπό φρίκην. Και έκτότε τά μαλλιά
της έγιναν φειδια και τα χέρια της
γαμφώνυχα πόδια όρνέου άρπακτι-
κού. 'Η καρδιά της έγέμισεν από αι-
σχος και μανίαν και τά χείλη της από
χολήν' τέλος τό μάτια της έγιναν
τόσον φοβερά, ώστε όποιος τ' άπεισι,
άπολιθούται. Παιδιά της είνε ό Πε-
ρωτός 'Ιππος και ό Γίγας με την
χρυσήν Ρομφαίαν, έγγόνια της δε ή
καταχθόνιος 'Εχιδνα και ό Γηρύ-
ννης ό τρικέφαλος τύραννος, ό όποιος
βόσκει τά ποιμνία του πλησίον των
ποιμνίων του 'Αδου. 'Ετσι έγγι-
ναν αδελφή των Γοργώνων, των μισο-
των θυγατέρων του θεού του 'Ωκεα-
νου. Μή τάς περάξης αυ-
τάς, διότι είνε άθάνατοι. Φέρε μου
μόνον την κεφαλήν της Μεδούσης.
— Θά σοϋ την φέρω, ειπεν
ό Περσεύς, αλλά πώς θάποφύγω
τά μάτια της; Δέν θά με άπολι-
θώσ; και μένα;
— Άάβε την σιλιπνήν αυτήν
άσπίδα, ειπεν ή 'Αθηνά όταν θά
πλησιάσης την Μεδουσαν, μη την
κυτιάζης απ' εύθείας μόνον την
εικόνα της εις τόν γάλκινον αυ-
τόν καθρέπτην' τότε θά ειμπο-
ρέσης να την κυπήσης ακινδύ-
νως. Και όμα της κόφης τό κε-

φάλι, τύλιξέ το, άποστρέψων τά μάτια,
εις τό τραγειον αυτό δέρμα της άσπίδος και
φέρε μου τό έτσι. Θά δοξασθής και θ' ά-
ποκτήσης την θέσιν σου εις τό συμπόσιον
των 'Ηρώων και των Θεών επί του ιερού
'Ολύμπου.
Και με μεγαλοπρεπή χειρονομίαν, ή
'Αθηνά έδειξε τόν ουρανόν.

«Ποιος είνε αυτός ό τρελλός;... (Σελ. 390)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'
Τά πτερωτά σανδάλια
και τό άδαμάντινον ξίφος
'Ο Περσεύς τότε ειπε: — Θά υπάγω,
έστω και αν πρόκειται ν' άποθάνω καθ'
έδόν' αλλά πώς θά περάσω την θάλασ-
σαν χωρίς πλοΐαν; και πώς θά με οδη-
γήση; και όταν θά εύρω την Γοργώνα
πώς θά την φονεύσω αν φορή θώρακα με
φολίδας χαλυβδίνους;
'Ο νέος τότε, ό όποιος συνώδευε την
'Αθηνάν, έλαβε τόν λόγον και ειπε:
— Με τά σανδάλιά μου θά περάσης

θαλάσσης, βουνα και πεδιάδας. Με αυτά θα περῶ ὅπως το πτηνόν, ὅπως κ' ἐγώ. Δίτσι εἶμαι ὁ Έρμης, νικητὴς τοῦ Πολυμομάτου Ἀργού και ἀγγελιαφόρος τῶν Ὀλυμπιῶν θεῶν.

Καὶ ἐνῶ ὁ Περσεύς ἐγονάτιζεν ἐμπρός

του, ὁ Έρμης ἐξηκολούθησε : «Τὰ σανδάλια θὰ πάρουν μόνα των τὸν καλὸν δρόμον, ἐπειδὴ εἶνε σανδάλια θεϊκά και δὲν εἰμποροῦν νὰ σφάλλουν. Ἡ δὲ ρομφαία αὐτή, ποῦ ἐφόνευσε τὸν Ἀργόν, θὰ φονεύσῃ και τὴν Γοργόνα, ἐπειδὴ εἶνε ρομφαία θεϊκή και με τὸ πρῶτον κτύπημα καταβάλλει τὸν ἐχθρόν. Σήκω, πάρε τα και τὰ δύο και φύγε.

Ὁ Περσεύς ἐσηκώθη, ἐφῆρες τὰ σανδάλια κ' ἐζώσθη τὸ ξίφος. Πῆδησε ἀπὸ τὸν βράχον εἰς τὸ κενόν, τῷ εἶπε τότε ἡ Ἀθηνᾶ, κ' ἔχε πεποιθήσῃν εἰς τὴν πανοπλίαν τῶν Ἀθανάτων.

Ὁ Περσεύς ἐσκυψεν ἀπὸ τὸν βράχον και ἐφρίξε βλέπων τὴν φοβεράν ἄβυσσον, προσεπάθησεν ὁμως νὰ μὴ δεῖξῃ τὸν φόβον του.

Συλλογισθεῖς τὴν Μέδουσαν κλι τὴν δόξαν ποῦ τὸν ἀνέμενον, ἐπήδησεν εἰς τὸ κενόν. Καὶ ἰδοὺ! ἀντὶ νὰ πέσῃ, πρὸς μεγάλην του ἐκπλήξιν ἐστάθη εἰς ἰσοροπίαν και ἠμπορούσε νὰ τρέχῃ εἰς τὸν ἀέρα ὅπως και εἰς τὴν γῆν.

Στραφεῖς, δὲν εἶδε πλέον οὔτε Ἀθηνᾶν οὔτε Έρμην. Τὰ σανδάλιά του ὁμως διηρμήθησαν ὀλέσια πρὸς βορρᾶν, με τὴν σταθερότητα τῆς χελιδόνος, ἐσαν μεταναστεύῃ ζητοῦσα τὴν ἀνοιξιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Τὰ βασίλεια τοῦ Βορέου και αἱ τρεῖς ἀδελφαὶ Γραιαί.

Οὕτως ἤρχισε τὸ ταξίδιον τοῦ Περσεύς. Ἐπερνόσσε ξηρὰς και θαλάσσης, πάντοτε πρέχων εἰς τὸν ἀέρα και διανύων με τὰ σανδάλιά του εἰς μίαν ἡμέραν τὸ διάστημα μιᾶς ἐβδομάδος.

Με χάραν και με θάρρος προχωροῦσαν ὀλονέν, χωρὶς νὰ στρέφεται, χωρὶς νὰ παρέκκλινῃ οὔτε δεξιᾶ οὔτε ἀριστερᾶ, και οὕτως ἐφθασεν εἰς τὰς ἐσχατίας τοῦ κόσμου, ἐκεῖ ὅπου ἀρχίζει πλέον τὸ Χάος.

Ἐβάδιζεν ἄλλας ἐπτὰ ἡμέρας εἰς ἓνα

δρόμον, περὶ τοῦ ὁποῖου ὀλίγοι ἄνθρωποι θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ὀμιλήσουν, διότι ἐκεῖνοι ποῦ τὸν ἐπάτησαν πραγματικῶς δὲν πολυαγαποῦν νὰ κἀνουν λόγον, ὅσοι δὲ ἀπὸ αὐτοῦ τὸν ξαναδέχοντο εἰς τὸν ὕπνον των, εἶνε εὐτυχεῖς ὅταν ἐξυπνοῦν... Τέλος ἐφθασεν εἰς τὰ ἔρια τῆς Αἰωνίου Νυκτός, ἐκεῖ ὅπου ὁ ἀήρ εἶνε γεμάτος ὀμίχλην και χιόνα, ἡ δὲ γῆ σκεπασμένη ὀλη ἀπὸ παγῶνας. Μετ' ὀλίγον, παρὰ τὴν παγωμένην ὄχθην τῆς παγωμένης θαλάσσης, εἶδε τὰς τρεῖς ἀδελφάς, αἱ ὁποῖαι ἐκάθητο ἐπὶ ὀγκοπάγου ὑπὸ τὸ ὠχρόν φῶς τῆς χειμερινῆς σελήνης και ἐκίνον ρυθμικῶς τὰς κεφαλὰς των, ἐνῶ ἐτραγουδοῦσαν με πένθιμον μελωδίαν :

*Τὰ σημερὰ τὰ χρόνια
καταραμῖνα!
Ὁρατὰ εἶνε μόνον
τὰ περασμῖνα!*

Πλησίον των τίποτε ζωντανόν, οὔτε μύγα, οὔτε βρῦον εἰς τοὺς βράχους, οὔτε ἴχθος ζωῆς. Καὶ αὐτὴ ἡ φῶκη και αὐτὸς ὁ λᾶρος, δὲν τολμοῦν νὰ ριψοκιν-

δυνεύουσιν εἰς τὰς ἀζένους ἐκείνας χώρας, ἀπὸ φόβον μήπως παγώσουν. Τὸ κύμα ἀθραύετο ἀφρισμένον, ἀλλ' ἐπανεπιπτεν εἰς νιφάδας χιόνος, αἱ ὁποῖαι ἐλεύκναιναν τὰ μαλλια τῶν τριῶν Γραιῶν και τὰς πλευράς τῶν παγολόφων, οἱ ὁποῖοι ὕψοντο ἄνωθεν τῶν κεφαλῶν των.

Εἶχαν ἓνα μάτι και αἱ τρεῖς, τὸ ὁποῖον μετεχειρίζοντο ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, χωρὶς νὰ βλέπουν διόλου καλά· και ἓνα δόντι, τὸ ὁποῖον μετεχειρίζοντο ὀλοι των, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τρώγουν καλλιτέρα. Ἡ Σελήνη τὰς ἐφώτιζε με ὄλας τῆς τὰς ἀκτῖνας, ἀλλὰ με αὐτὸ δὲν ἐκρύωναν ὀλιγώτερον.

Ὁ Περσεύς ἐλυπήθη τὰς τρεῖς ἀδελφὰς Γραιὰς και μ' εὐλάβειαν ταῖς εἶπε : — Σεβασταὶ μητέρες, σύντροφος τοῦ γῆρατος εἶνε ἡ πείρα. Βεβαίως σεῖς θὰ γνωρίζετε πολλὰ πράγματα. Εἰπήτέ μου λοιπόν, σὰς παρκαλῶ, ποῦ εἰμπορῶ νὰ εὔρω τὴν Γοργόνα;

Μία ἐξ αὐτῶν ἐφώνησε:—Ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ ἀναιδῆς, ποῦ ἔχει τὴν τόσην

τόλμην νὰ περιγελᾷ τὰ γῆρατά μας; Καὶ μία ἄλλη προσέθεσε : — Εἶνε σωνὴ ἀνθρώπου.

— Ὅχι, ἀντίειπεν ὁ Περσεύς, ἐγὼ δὲν περιγελῶ ἀλλὰ τιμᾶ και σεβόμαι τὰ γῆρατά σας. Εἶμαι ἀπὸ τὴν γενεάν τῶν ἀνθρώπων και τῶν ἡρώων, οἱ δὲ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου μ' ἔστε: λαν εἰς σὰς διὰ νὰ μοῦ εἰπήτε ποῦ εὑρίσκεται ἡ Γοργόνα.

Μία ἐξ αὐτῶν ἀπεκρίθη:— Ὑπάρχουν νεοὶ θεοὶ εἰς τὸν Ὀλύμπον και τίποτα νέον δὲν εἶνε καλόν.

Και μία ἄλλη:— Μισοῦμεν τοὺς θεοὺς σας, τοὺς ἡρώας και θεοὺς τοὺς υἱούς των ἀνθρώπων. Εἶμθα ἀπὸ τὴν γενεάν τῶν Τιτᾶνων, τῶν Γιγάντων, τῶν Γοργόνων και τῶν Τερατων, ποῦ ἄλλοτε ἐγέμιζαν τὴν ἄβυσσον.

Ἡ δὲ τρίτη ἀνέκραξε : — Ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ τρελλός, ποῦ ἐτόλμησε νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὰ βασίλειά μας;

Τότε ἤρχισαν νὰ ὀμιλοῦν μετὰξὺ των: — Δός μου τὸ μάτι νὰ τὸν ἰδῶ! εἶπεν ἡ μία.

— Δός μου τὸ δόντι νὰ τὸν δαγκᾶσω! εἶπεν ἡ ἄλλη.

Ἀλλ' ὁ Περσεύς, βλέπων τὴν ἀφρονα ἀλαζονείαν των και τὸ μῖσος ποῦ ἔτρεφον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἔπεισε νὰ τὰς ὑπηγάτῃ κ' ἐβίβλησθη: «Ὅταν πεινᾷ κανεὶς πρέπει νὰ βιάζεται, ἂν μείνῃ ἐδῶ περισσότερο, θάποθάνω ἀπὸ τὴν πείναν».

Τὰς ἐπλησίασε, και ἐνῶ ψηλαφτὰ ἐπερνόουσιν ἡ μία εἰς τὴν ἄλλην τὸ μοναδικὸν των μάτι, ὁ Περσεύς ἀπλωσε σιγὰ σιγὰ τὸ ἱδικόν του χέρι, εἰς τρόπον ὥστε μία τῶν Γραιῶν, νομίσασα ὅτι ἦτο τὸ χέρι τῆς ἀδελφῆς τῆς, τοῦ ἔδωσε τὸ μάτι.

Ὅπισθοχώρησε τότε μ' ἐν πῆδημα κ' ἐφώνησε :

— Κρατῶ τὸ μάτι σας, καλόγῃρας, κλι θὰ τὸ ρίψω εἰς τὴν Θάλασσαν, ἂν δὲν μοῦ δεῖξετε ἀμέσως ποῦ θὰ ἠμπορέσω νὰ εὔρω τὴν Γοργόνα, ἀλλὰ νὰ ὀρκισθῆτε

πρῶτα, ὅτι θὰ μοῦ πῆτε τὴν ἀλήθειαν. Αἱ Γραιαὶ προσεπάθησαν νὰ ξεφύγουν ἐπὶ τέλους ὁμως ἠναγκάσθησαν νὰ εἰποῦν τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ με τρόπον τῶσον ἀόριστον, συγκεχυμένον, ὥστε ὁ Περσεύς δὲν ἐνόησε και μεγάλα πράγ-

ματα.— Ὑπαγε πρὸς Νότον, τῷ εἶπαν, πρὸς τὴν μισιτὴν χώραν τοῦ Ἡλίου, εἰς ὅπου νὰ συναντήσῃς τὸν Ἀτλαντα, τὸν γίγαντα, ὁ ὁποῖος βαστάζει εἰς τοὺς ὤμους τὸν οὐρανόν. Αἱ θυγατέρες του, αἱ Ἐσπερίδες θὰ σοῦ δεῖξουν τὸν δρόμον. Εἶνε νέαι και τρελλαὶ σὰν ἐσεῖ. Καὶ τώρα δός μας τὸ μάτι μας, διότι σοῦ εἶπα μὲν ὀλην τὴν ἀλήθειαν, τίποτε ἄλλο δὲν εἰξεύρομεν.

Ὁ Περσεύς ταῖς ἔδωσε τὸ μάτι, ἀλλὰ μόλις τὸ ἐπήραν τὰς ἐκυστίουσεν ὁ ὕπνος. Κ' ἐξασα μετεμορφώθησαν εἰς ὀγκοπάγους, τοὺς ἐπίουσις παρέρουσε τὸ κύμα. Ὡς σήμερον ἀκόμη πλέουν ἀσκόπως, φερόμεναι ἐδῶ κ' ἐκεῖ ὡς οἰκτρά ναυάγια και φαίνονται ὡς νὰ κλαίουσιν κάθε φορὰν ποῦ συναντοῦν τὸν Ἡλίον και τὸν ἀνεμὸν Νότον, τὸ καλὸν θέρος, ἐταν φῶσις κ' αἱ νέαι καρδιὰ ἀγάλλωνται εἰς τὸ φῶς και εἰς τὸ θάλπος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Αἱ Ἐσπερίδες.

Χωρὶς ἀργοπορίαν, ἀφῆνων ὀπίσω του τὰς χιόνας και τοὺς πάγους, ὁ Περσεύς ἐστράφη πρὸς Νότον, πρὸς τὴν χώραν, ὅπου λαμπρὸς ὁ ἥλιος φωτίζει τὴν κυανὴν ἐκτασιν τῶν θαλάσσων.

Οἱ λᾶροι κ' αἱ θαλάσσιαι χελιδόνες τὸν εἶψαον φιλικῶς με τὰς πτέρυγὰς των και τὸν προσεκάλεον νὰ συμμερισθῇ τὰ παιγνίδια των, οἱ δὲ δελφίνες, ἀναδυόμενοι κατὰ τὴν διάβασιν του, προσεφέροντο νὰ τὸν μεταφέρουν ἐπὶ τῶν νῶτων των.

(Ἐπειτα συνέχεια) ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

**ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ Τ' ΑΔΕΛΦΟΥ ΜΟΥ
Μ ΠΑΡΑΜΑΝΑ ΤΟΥ**

Ἀγαπημένα μου ἀδελφια,

Εἶδα κ' ἐπαθα ὅσο νὰ νοικοκυρευθῶ κουτσά-στράβα ἐχθὲς και προχθὲς στὸ δωμάτιο ποῦ νοίκιασα, και σήμερα ἀνὸ-ρεκτὰ πῆρα τὸ δρόμο για τὸ Γυμνάσιον, συλλογισμένος ποῦ δὲν εἶμαι πια στὸ χωριό μου και ὁ ἀπομεινω μοναχός μου τώρα τόσοσις μῆνες μακριὰ ἀπ' τοὺς γονεῖς μου, ἀπὸ σὰς, ἀπ' τὸ σπίτι μου και τὰ κονίγια μου. Ἀχ, πότε θὰ ῥθουν αὐτὰ τὰ Χριστοῦγεννα με τὲς σχολικὲς διακοπὲς νὰ πεταχθῶ αὐτοῦ σὰν χελιδόνι, νὰ βρῶ τὴν χαρὰ μου ποῦ τὴν ἀφίστα στὸ κατώφλι τοῦ σπιτιοῦ μας.

Θυμᾶστε ποῦ σὰς εἶπα—θὰ σὰς γράψω για τὸ ταξίδι μου; Νά, τώρα ἔχετε νὰ διαβάσετε, κ' ἂν ἔχετε βρεξί και νὰ γελάτε, γελάσετε και για μένα, γιατί ἐγώ, καίμενα γέλια, τ' ἀπαρνήθηκα.

Τὴν ἀκούσατε τὴ μητέρα μας ποῦ μοῦ ἔλεγε προχθὲς σὰ με ξεπροβοδοῦσε :

— Παιδί μου, ἐτοι νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴ τοῦ Θεοῦ, νὰ περάσῃς κ' ἀπὸ τὴν παραμάνια σου νὰ τὴν ἰδῆς. Σ' ἐφύλαξε ἡ καυμένη, ξενύχτιος πολλὲς βραδυὲς ἀπάνω στὴν κούνια σου ἐταν ἦσουν μικρός κ' εἶπες κ' αὐτὴ μαζί μου στὲς ἀρρώστιες σου τὸ αἷμά της. Τὸ ἔχει παράπονο ποῦ δὲν πέρασες μιὰ φορὰ ἀπὸ τὸ σπίτι της αὐτοῦ ποῦ περῶς ἀπ' τὸ χωριό της. Σ' ἐπήρε για πέρησαν κ' ἀκατάδεχτο, γιατί εἶνε φτωχὴ και γύφτισσα. Θὰ τὲ καταρασθῇ, ψυχὴ μου, και θὰ πιασθῇ ἡ καταρα τῆς, γιατί σοῦ ἔδωκε τὸ γάλα της και τυραννίστημα μαζί σου. Τί κ' ἂν τὴ σπλαχνίζω ἐγὼ κάθε τόσο; Ξαγοράζεται τὸ γάλα της, παιδί μου; Τῆρα ἐδῶ! Ξαγοράζουσαι ἐσύ για τ' ἐμένα;

Τὸ χωριό τῆς παραμάνιας μου εἶνε κοντὰ στὸ κορροθόνι, ὅπως ξέρετε, ἔκανε κ' ἓνα κρῶ προχθὲς σὰν νὰ ἦταν μεσοχειμῶνον, κ' ἐκεῖ ποῦ μπηκαμε στὸ χωριό της, ἔπιασε κ' ἡ βροχὴ. Ἦθελα δὲν ἠθελα τώρα θὰ τραβούσα στὸ σπίτι της.

— Ἡ ὥρα εἶνε περασμένη, λέγω στὸν ἀγωγιάτη μου, θὰ νυχτώσωμε και θὰ μουσκέψωμε στὸ δρόμο. Ρώτησε νὰ βρῆς τὸ γυφτοκάλυδο τῆς παραμάνιας μου τῆς Τράκινιας· θὰ κοιμηθῶ ἐκεῖ ἀπόψε, τώρα νὰ βρῆς και σὺ ποθεῖνὰ νὰ ξενυκτίσῃς κ' ἔλα τὸ πρῶτὸ νὰ με πάρῃς.

— Ποῦ θὰ κοιμηθῆς ἐκεῖ; μοῦ λέγει ὁ ἀγωγιάτης, θὰ κόψῃς καρδιά ἀπὸ τὸ κρῶ.

— Αἱ, τότε, τοῦ ἀπάντω, για νὰ σταθῶ, θὰ κόψω στ' ἀληθινὰ καρδιά με τ' ἀμῶνι και τὴ βρασιὰ τοῦ μακαρίτη τοῦ

Τράκη. Θὰ πάγω, δὲ μπορῶ νὰ κάνω διαφορετικά. Τὸ ἔχω τάμμα στὴ μητέρα μου.

Σὰ μ' εἶδε ποῦ ξεπέζεψα μπροστὰ της, ἡ παραμάνια μου, ὦχ, μωρὲ μάτια μου! Κι' ἂν εἶχα σκοπὸ νὰ τραβήξω τὸ δρόμο μου, ποῦ θὰ μ' ἄφινε! Μ' ἐζούρισε στ' ἀγκαλιᾶσματα και στὰ φιλήματα.

Ἦταν κ' ἀνιφτη ἡ εὐλογημένη, κ' ἔφερνὰ γύρω τὰ μάτια μου νὰ βρῶ ποθεῖνὰ, ψὸλλους στ' ἄχουρα, νερὸ νὰ νιφθῶ, μὰ με φιλοῦσε κάθε στιγμή και κατάλαβα πὼς θὰ ἦταν κόπος χαμένος τὸ νίψιμο.

Αὐτὸ μὴν τὸ λέτε στὴ μητέρα. Ὁ ἀρχιστὴ νὰ μουρμουρίζῃ:— «Νάτος ὁ περιγελαστής! μήπως δὲν τὸν ξέρω; αὐτὰ δὲν ἔκανε κ' ἐδῶ; Αὐτὸς εἶνε σὰν τὸ χιόνι, ὅ,τι τοῦ ριξεῖς ἀπάνω του, θὰ λερωθῇ.»

Πότε τὸ ἔμαθε και πότε μαζεύτηνε ἐκείνη ἡ γυφτιά τριγύρω μου ὀλόρθη! Καμπάνα νὰ βαροῦσε ἡ παραμάνια μου, δὲν πιστεύω νὰ μαθαίνουσαν γοηγορώτερα ὁ ἐρχομός μου. Ὅλοι αἱ γύφτοι κ' αἱ γυφτισσες, τὰ γυφτοπούλα κ' αἱ γυφτοπούλες ἦρθαν νὰ μοῦ ποῦν τὸ «καλὸς ὠρισες» και τὸ «καλὸς τὸ δέχτηκες» στὴν παραμάνια μου, κ' αὐτὴ καμαρωτὰ-καμαρωτὰ με παρουσίαζε σ' ὀλους ἀράδα με τὸ στερεότυπο: «Ἡ φύλαξή μου... ἡ φύλαξή μου».

Κατάντησα νὰ τὸ χωνέψω κ' ἐγὼ πὼς ἔχω ἓνα θηλυκὸ ὄνομα, και πάλι καλὰ ποῦ δὲν ἀκουσα και καμμιὰ γύφτισσα νὰ με φωνάξῃ: «Κυρὰ Φύλαξη».

Ἄν ρωτᾶτε και για τὰ γύφτικα δεξιμάτα, τόσο εὐκόλα, φθηνὰ κ' ἀβάρετα τὰ ἔβαλε σὲ τάξῃ ἡ γύφτικη πολιτικὴ, ποῦ εἶνε νὰ τὴ ζηλεύῃ κανένας. Σὲ τὸσον κόσμο ποῦ ἦρθε στὸ σπίτι της παραμάνιας μου, οὔτε καρέκλα βρέθηκε, οὔτε χεῖλι βράχθηκε ἀπὸ ἓνα κέρασμα, ὡς ἦταν και τίποτениο.

Για μένα μοναχὰ βρέθηκε ἓνα λουκουμι, και χωρὶς ἄλλο θὰ ἦταν ἀπὸ τὰ ἴδια ποῦ μοῦ ἔδινε ἡ παραμάνια μου τότε ποῦ με κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιὰ της.

Εἶχε πάρει νὰ σουρουπώσῃ και νὰ ἡλιθε ἀπ' τὴ δουλειὰ και τὸ Τρακόπουλο, ὁ Λεωνίδας και με τὸ μεσοκομμένο ὄνομα, Νίδας, ἡ μοναχὴ κληρὰ κ' ἀπαντοχὴ τῆς παραμάνιας μου, ἓνα παιδί στὴν ἡλικία μου, ἀδύνατο, ἀσαρκο κ' ἀχαρο, ἀλλὰ παιδί συμπαθητικό. Ἐγὼ, μὴ πρὸς βάρος σας, ἀδελφια μου, τ' ἀγάπησα, εἶτε γιατί εἶνε ξεχωριστός, ἀπ' ἓνα γάλα ποῦ λέν, ἀδελφῶς μου, εἶτε γιατί τὸ λυπήθηκα σὰν ἔμαθα πὼς τ' ἀπόκοψε ἡ μάνα του στοὺς τρεῖς μῆνες για νὰ ῥθῇ νὰ βυζάξῃ ἐμένα. Εἶδα με τὰ μάτια μου πὼς τοῦ ἀρπαξα ἐγὼ τὴν ὑγεία του, τὴ δύναμι, και μπορεῖ και χρόνια ἀπ' τὴ ζωὴ του, γιατί γεννήθηκε φτωχὸ τὸ κακόμοιρο.

Καταλαβαίνω πὼς ἦταν δικιο και

χρέος μου, αν μπορούσε να γίνει, να του δώσω πάλι ό,τι του πήρα, αυτό που του ήταν φυσικό του δικαίωμα, γιατί έπρεπε να ήταν αυτός γερός σαν εμένα κ' εγώ αδύνατος σαν αυτόν, αφού ή δική του ή μάνα είχε τα προσόντα σαν να 'ποδύμε, τα χρειάζομενα, να θρέψη παιδί, και όχι ή δική μου. Τι έφταιγε αυτός ο δύστυχος π' αρρώστησεν ή μητέρα μου όταν γεννήθηκα εγώ, για να του λείψη το γάλα της μάνας του, γι' αυτόν απ' τον Θεό διαταγμένο;

Θά μπορούσα τάχα μία μέρα να του κάνω ένα μεγάλο καλό, για να ξελαφρώσω από ένα βάρος την καρδιά μου;

Το σπίτι της παραμάνας μου είνε σωστό μέλαθρο κατά το μακαρίτη τον Όμηρο. Ένα μαυρόσπιτο από την καπνιά, μία καλύβα ισόμπαστη, χωρισμένη σε δυο μ' ένα κοντό σανιδένιο χώρισμα. Κάτω χώμα πέρα-πέρα κι' άπάνω αϊ πλάκες της σκεπής, μαυρές κι' αυτές με κρεμασμένες καπνιές σα σφηκοφωλιές.

Στο ένα χώρισμα είχε μία φορά το εργαστήρι του, αληθινός. Ήφαιστος, ο μακαρίτης ο Τσάκης.

Τώρα τ' άμωνι, παρατημένο από τόσον καιρό, κυττούσε με παράπονο το φουσερό, κ' ή ββρειά εκεί δίπλα μου φάνηκε πώς από πολλού καρτερεί να μεγαλώση ο άχαρος κληρονόμος για να τη συγυρίξη στην πατρική του τέχνη.

Γιατί τάχα δεν θά περίμενε έτσι και σ' άτόφου τόξο που άβισε κρεμασμένο στο δικό του μέλαθρο ο Όδυσσεύς, κι- νώντας για την Τρωάδα; και δεν θά καρτερούσε κι' αυτό παρόμοια τον Τηλέμαχο πότε θ' άντρωθούν τα χέρια του για να μπδέσουν να το τανύσουν;

(Έπεται το τέλος) ΦΑΙΔΡΟΣ ΑΔΑΜΑΣ

ΝΑΝΟΥΡΙΣΜΑ

Άπαλά-άπαλά κοιμάται μέσ' την κούνια το μωρό. Άγγελοί του έσεΐς, που πάτε σ' ένα πλάσμα τρυφερό, δός τε ύπνο, για να κάνει το μωρό μας νάνι-νάνι.

Ύπνος γλυκερός του κλίνει τα λευκά τα βλέφαρά του κι' όνειρα γλυκά τ' άφίνει να γελά από τη χαρά του κι' άλλος Άγγελος που φθάνει σιγολέει να ι-νάνι

Και σ' την κούνια παραστέκει ή μητέρα του ή καλή κι' άφωνη σκυμιμένη πλέκει κι' αν καμιά φορά μιλή, το μικρό της να γλυκάνη, τραγουδάει νάνι-νάνι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

Ο ΙΒΑΝ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

[ΡΩΣΣΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ]

(Συνέχεια 106 σελ. 381)

Ο δεύτερος γιός παρουσίασε το πουκάμισο που είχε κάρη ή γυναίκα του και ο Τσάρος είπε: «Αυτό, το πολύ-πολύ, κάνει για το μπάνιο». Κι' όταν είδε το άλλο, που του έφερεν ο πρωτότοκος, είπε: «Αυτό είνε καλό για τους δούλους μου».

Όταν βγήκαν από την κάμαρα του πατέρα τους, οι δύο μεγαλειότεροι γιοι είπαν μεταξύ τους:

— Έχουμε άδικο να κοροιδεύουμε και να περιφρονούμε τη γυναίκα του Ιβάν. Αυτή δεν θά είνε Βατραχίνα, παρά κά-

«Λευκοί κύκνοι έπεσαν στη λίμνη...» (Σελ. 392, στ. γ')

ποιο πλάσμα με λογικό και μ' έξυπνάδι. Σε λίγες μέρες, ο Τσάρος έδωσε και άλλη διαταγή. Αυτή, τη φορά, οι γιοι του έπρεπε να παρουσιασθούν μπροστά του με τες γυναίκες των. Και ο Τσάρεβιτς Ιβάν γύρισε στην κάμαρά του άπελπισμένος.

— Κοάζ! κοάζ! γιατί αυτή ή μελαγχολία, Ιβάν; τον ρώτησε ή Βατραχίνα.

— Και πώς να μην είμαι λυπημένος; άποκρίθηκε ο Ιβάν. Τώρα δά ο πατέρας μου μ' έπρόσταξε να σε παρουσιάσω στην αύλη. Πώς μπορώ να το κάμω χωρίς να γίνω γελοός;

— Μην άπελπίζεσαι, είπεν ή Βατραχίνα πηγαινε μονάχος σου στην αύλη του Τσάρου και θά σ' ακολουθήσω. Κι' άμα άκούσης ένα κρότο σά βροντή, φώ-

ναζε: Νά την, έρχεται ή μικρή μου Βατραχίνα!

Την προσδιορισμένη ώρα, οι δύο μεγαλειότεροι έβθασαν μαζί με τες γυναίκες των, που είχαν βάλει τα καλλίτερα τους φορέματα. Έμειναν μία στιγμή όρθιες κι' άρχισαν να περιγελοούν τον Ιβάν και να του λέγουν ένα σωρό προστυχίες:

— Πώς, αδελφέ Ιβάν, ήλθες εδώ χωρίς τη γυναίκα σου; Τέλος πάντων μπορούσες να την φέρεις, τυλιγμένη σε μία φανέλλα. Μα δεν μου λές, αλήθεια, που την ήβρες αυτή τη σπάνια εύμορφη; Χωρίς άλλο, πρέπει να έφαξες όλους τους βάλτους του βασιλείου!

Έξαφνα άκούσθηκε ένας ύπόκωφος κρότος όμοιος με βροντή. Όλο το παλάτι τραντάχθηκε. Οι προσκεκλημένοι σηλώθηκαν με τρόμο από τες πολυθρόνες των και δεν ήξευραν τί να κάμουν, όταν ο Ιβάν έφώναζε δυνατά:

— Μη φοβάσθε, εύγενέστατοι άρχοντες κι' ώραιές άρχόντισσές μου! Δεν είνε τίποτε έρχεται ή μικρή μου Βατραχίνα.

Την ίδια στιγμή έφθασε στο παλάτι ένα χρυσό όμάξι που τα έσερναν εξη άλογα, και από το άμάξι αυτό κατέβηκε ή ώραία Βασιλική μ' όλη τη λάμψη της εύμορφιάς της.

Ο Τσάρεβιτς Ιβάν την πήρε από το χέρι και την έφερε στη μεγάλη σάλα του παλατιού.

Οι προσκεκλημένοι του Τσάρου, καθισμένοι μπροστα σε μακρὰ δρύινα τραπέζια, έτρωγαν, έπιναν και ξεφάντωναν.

Η Βασιλική, όταν έπινε το κρασί της, άδειάζε το ποτήρι αλλά έχυνε το κατακάθισμα στο άριστερό της μανίκι, και όταν έτρωγε ψητό κύκνο, έκρυβε τα κόκκαλα που είχε γλείψει, μέσα στο δεξί της μανίκι.

Η συννυφάδες της έπρόσεξαν αυτό που έκανε και μολονότι τούς έφάνη παράξενο, έσκέφθηκαν πώς έπρεπε να το κάμουν κι' αυτές.

Ύστερ' από το τραπέζι, άρχισε ο χορός.

Ενώ έχορευε με τον άνδρα της, ή Βασιλική έκούνησε το άριστερό της χέρι και άμέσως μία λίμνη παρουσιάσθηκε μέσα στη σάλα. Έπειτα έκούνησε το δεξί της κι' άμέσως έπεσαν στη λίμνη πολλοί λευκοί κύκνοι κ' άρχισαν να κολυμβούν. Ο Τσάρος και οι παλατιανοί κύτταζαν καταγοητευμένοι, βουβεί από το μεγάλο τους θαυμασμό.

Τότε κ' ή συννυφάδες της Βασιλικής άρχισαν να χορεύουν με τους άνδρες τους, κ' ενόμιζαν πώς θα μπουρεύσαν να κάμουν το ίδιο θαύμα. Μα όταν έκούνησαν το δεξί τους χέρι, δεν κατώρθωσαν

άλλο παρά να σφενδονίσουν τα κόκαλα και τ' άποφαγάδια του κύκνου στο πρόσωπο του Τσάρου και των άλλων παλατιανών. Φυσικά ο Τσάρος εθύμωσε πάρα πολύ, τες έδιωξεν από το παλάτι και είπε πώς δεν θέλει να τες ξαναϊδή στα μάτια του.

Σ' αυτό το άναμεταξύ, ο Τσάρεβιτς Ιβάν γύρισε στα δωμάτια του, έφαξε, βρήκε το βατραχιένιο πετάι της γυναίκας του και το έσφιξε στη φωτιά.

Σαν γύρισε σε λίγο κ' ή Βασιλική και δεν ήυρε το πράσινο πετάι της, λυπήθηκε φοβερά κι' άρχισε να κλαίη.

— Τι έκαμες Ιβάν; είπε στον άνδρα της. Αν έπερίμενες άκόμη λιγάκι, εγώ θά ήμουν δική σου για πάντα. Τώρα όμως πρέπει να σάψισω και να φύγω. Χαϊρές! Ζήτησέ με στη μακρυνή χώρα όπου κατοικεί ο Άθάνατος!

Και άμα είπεν αυτά τα λόγια, μεταμορφώθηκε σ' ένα ώραϊο κάτασπρο κύκνο, κ' επέταξε από το άνοικτό παράθυρο.

Ο Τσάρεβιτς Ιβάν παραδόθηκε στη μεγάλη του λύπη. Ένα όλόκληρο

«Πού πηγαινεις και τί γυρεύεις;» (Σελ. 393, στ. γ')

χρόνο άλλο δεν έκαμνε παρά να κλαίη. Το χαιμώνα με τα χιόνια, έκλαιγε το φθινόπωρο με τες βροχές, έκλαιγε την άνοιξη με τα λουλούδια, πάλι έκλαιγε, έκλαιγε. Άλλά και τες τέσσερες εποχές, είδε πώς με τα κλάματα δεν κατώρθωνε τίποτα, κ' έπειδή του ήταν αδύνατο να ζήση πιά μακρὰ από τη γυναίκα του, που άμα την είδε με την ανθρώπινή της μορφή την αγάπησε τρελλά, άποφάσισε να πάγη στη μακρυνή χώρα όπου κατοικοῦσεν ο Άθάνατος και να τη ζητήσει.

Γύρεψε λοιπόν την εύχή των γονέων του κ' έξεκίνησε για το μεγάλο ταξίδι, μη γνωρίζοντας κι' αυτός προς ποιο μέρος έπρεπε να διευθυνθή.

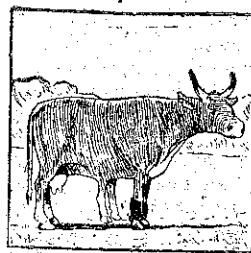
Πήγαινε, πήγαινε, πέρασε βουνά, λαγκάδια, ποτάμια, λίμνες, και μακρὰ, πολύ μακρὰ, άπάντησεν ένα γεροντάκο.

— Καλημέρα, πάλλικαρι μου, του είπαν ο γεροντάκος. Πώς σε λένε; από που είσαι; που πηγαινεις και τί γυρεύεις;

(Έπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Άγελάς με έξ πόδας

Η άπέναντι εικών, εκ φωτογραφίας, παριστά μίαν άγελάδα με έξ πόδας. Το τέρας αυτό έγεννήθη εις το Σφάζ της Τύνιδος, ζή δέ υγιέστατον και περιπατεί λαμπρά, χωρίς να ένοχλήται πούσως δια την περισειαν των ποδών του, άλλ' ούτε και να ένοχλήται καθόλου από αυτήν.

Έβδομαδιατοί Διαγωνισμοί

α) Λανθασμένη ζωγραφική

Είμπορείτε; να εύρετε τί λάθος εις το σχέδιον έχει αυτή ή εικών

β) Έπιγραφη έφθαρμένη

Συμπληρώσατε την έφθαρμένη αυτήν έπιγραφήν:

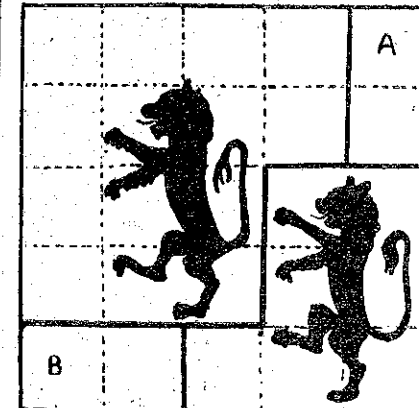
N T. T. N...

Άλλοις: Κάθε συνδρομητής, άγοραστής ή αναγνώστης της Διαπλάσεως, από τας Άθήνας, τας Έπαρχίας και το Έξωτερικόν, είμπορεί να στείλη την λύσιν εις το γραφετόν μας (38, όδός Ευρίπιδου), συνοδεύων την αποστολήν του με **μίαν δεκάραν ή με ένα δεκάλεπτον γραμματόσημον**. Τα όνόματα όλων των λυτών θά δημοσιευθούν. Αναλόγως δέ του ποσού το όποιον θάποτελεσθή, θά έγγραφωμεν και πάλιν **διά κλήρου** μερικούς λύτας ως συνδρομητάς της Διαπλάσεως **δαρεάν**.

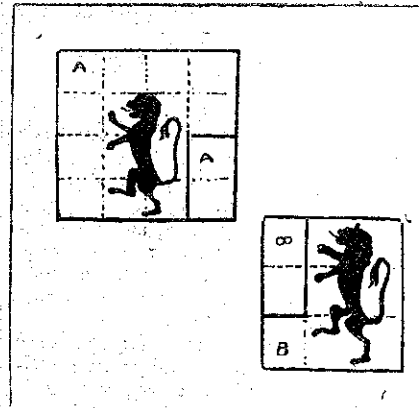
Σημείωσις: Χάριν ποιικιλίας, δημοσιεύονται τώρα δύο ζητήματα εις κάθε φύλλον, εν εύκολώτερον και εν δυσκολώτερον. Ο αναγνώστης όμως, διά να στείλη λύσιν και να συμπεριληφθή μεταξύ των λυτών, δεν είνε ανάγκη να λύση και τα δύο. Άρκει και μόνον το έν.

Λύσεις του Προβλήματος του Παγνίου του 47ου φυλλαδίου.

Η παροιμία είνε: Άλλα τά μάτια του λαγού κι' άλλα της κουκουβάγιας. Αί δύο αυτά εικόνες δείχνουν πώς

Θά κοπή το ύφασμα και πώς θά σχηματισθούν αι δύο σημαία.

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

ANTIXAIPETE!
Εχον παρ'αυτ'αι πρώται ημέραι του σχολείου...

Πόσον ευχάριστον εινε το σχολειον εις τας αρχας του ετους...

Επι τέλους το ωρολόγιον κτυπά μίαν και ήμισιον...

Ητο λοιπόν μία από τας πρώτας αυτών ημερας...

Αρα μωρό το ψαδάκι κ' ένα χαίρετε!

Δέν ειχα όμως παρατήρησι, ότι κανεις από τους συμμαθητάς μου...

Δέν ειχα λοιπόν κάμη τρία βήματα, ότε μία βαρεσιά και ειρωνική φωνή ακουεταί...

Ητο ο δάσκαλός μου, άνθρωπος αυστηρός, Παναγία μου!

Μαντεύετε βέβαια τι ειχε συμβή: Συνεπισημειώθη πάντοτε...

Αίγειρος
ΜΙΑ ΕΥΘΥΝΗ ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΚΡΙΒΗ ΚΕΦΑΛΗ

Όταν ο τελευταίος βασιλεύς της Πολωνίας ακόμη εβασίλευεν...

Όσον καιρό τραγουδάγες, ήταν ή αγάπη εκείνη...

πολύ ακόμη δύναμαι να ας βεβαιώσω, ότι δια την ιδιότην σας...

Βασίλισσα των Δαιμόνων

Η ΔΟΞΑ ΠΟΥ ΣΒΥΝΕΙ

Εινε ανοιξιάτικη βραδιά. Κοσμοπλημμυρισμένο το θέατρο...

Εξάφνω γύρω βαδειά σιγή άπλωνε. Ο καλλιτέχνης...

Και ή γλυκειά του ή φωνή στής νύχτας τη γαλήνη...

Ηχος αιθέριος, άφθαστος, θειά άρμονία χύνει...

Αγλή μυστηριώδης δια γύρω, Κάλλος μαγευτικό, ούρανο μύρο...

Το πλήθος με τριαντάφυλλα τον καλλιτέχνη...

Μοιάζει ή σκηνή απ' τα λουλούδια με κήπο...

Κατιμού, λόπες δια τώρα ξεχνούνταν Κε' απ' το τραγούδι του...

Γυρνούν οι καιροί, αλλάζουν τα χρόνια Στόν κόσμο δέν μένει τίποτ' αιώνια!

Πέρα μακριά απ' τον θόρυβο, μεσ' στο νοσοκομείο...

Γέρνει μεσ' σου θανάτου αγάλη αγάλη, Την άπονη ο τραγουδιστής...

Ψηλά τάστεια χλωμάσαν, θαμπές αγείδες χύνουν...

Αέ, το φιλή τους το στεγνό στόν καλλιτέχνη...

Το μάγο το τραγούδι σου, θυμήσου, τέτοια ώρα...

Της δόξας άνοιξε τον δρόμο εμπρός σου, Μά δια ξεχάσθησαν και μοναχός σου...

Μόν' την απόλαυσι ζητάει, ο πόθος τον φοβίσει...

Μα τώρα ή γλυκειά φωνή σου σβόεται, Μαζ' με' αθήν κ' ή αγάπη λησμονείται...

ΜΙΑ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΝΥΧΤΙΑ

Εινε νύχτα του χειμώνα... Τα κύματα με μεγάλη όρμη και λύσσα...

Κάτω στην άκρογαλιά, σέ' μια φτωχική καλύβα...

Ίδανικόν του Καλλιτέχνη

ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

Τ' αγαπό τόσο πολύ! Τα μεγάλα εκείνα τριαντάφυλλα...

Αγαπό τόσο τη μαγική του δειλιού ώρα που ο ήλιος κατακχύνει...

Μοσκόζα

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Αποσία της Ελληνικής Δόξης. Δέν μου λές, μαμμά...

Εστάλη υπό του Αρχιεπισκόπου

Απρόοπτος όμιλογία. Η μαμμά: Πότες εινε ο καλλιτερός στην τάξι σου...

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ 125^{ου} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Προταθέντος την 2^η Απριλίου προς εύρεση των λύσεων των εις τα φύλλα της «Διαπλάσεως»...

ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΑΞΕΙΣ (16 ετών και άνω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κορηνοπούλα, 168 [9+6Ε]. - (Ισότιμοι, χωρίς άμοιβή: Πολικός Ασιής, 147 [8+6Ε].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Ελευθερος Έλλη, 136 [8+6Ε]. - Φιλόπατρις Σαμιά, 129 [7+6Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Φούλι, 123 [7+6Ε]. - Ομηριάς, 108 [6+6Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Κερκυραϊκή Άδρα, 81 [5+3Ε]. - Βιθυνή Έλληνοπούλα, 76 [4+3Ε].

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΕΙΣ (12 εως 15 ετών).

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Άδρα του Έδρίπου, 162 [9+6Ε]. - (Ισότιμοι, χωρίς άμοιβή: Αδοκράτεια του Βυζαντίου, 131 [7+6Ε].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Δούκισσα του Δάντση, 124 [7+6Ε]. - Λευόν Δείρον, 120 [7+5Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Μέλας Ίππότης, 93 [5+4Ε]. - Γαλανόλευκον Κύμα, 104 [6+6Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Τέκνον της Ηρωϊκής Αγγάλου, 64 [4+6Ε]. - Υίτη Στοργή, 62 [3+3Ε].

ΜΙΚΡΑ ΤΑΞΕΙΣ (11 ετών και κάτω)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Άγιε Σβόσε, 145 [8+6Ε]. - (Ισότιμοι, χωρίς άμοιβή: Ειραμένη, 112 [6+6Ε].)

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Σάσα Α. Αδαμίδου, 54 [3+4Ε]. - Φίλεργος Χελιδών, 54 [3+4Ε].

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Σάσα Α. Αδαμίδου, 54 [3+4Ε]. - Φίλεργος Χελιδών, 54 [3+4Ε].

ΕΠΑΙΝΟΣ: Αμφιλόκη, 48 [3+2Ε]. - Βράχος των Γλάρων, 46 [3+2Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Στεναγμός της Δούλης Ήπειρον, 13 [1+1Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αδελφός της Σοφίας, 20 [1+3Ε]. - Μελαχροινούλα, 24 [1+1Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αδελφός της Σοφίας, 20 [1+3Ε]. - Μελαχροινούλα, 24 [1+1Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αδελφός της Σοφίας, 20 [1+3Ε]. - Μελαχροινούλα, 24 [1+1Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αδελφός της Σοφίας, 20 [1+3Ε]. - Μελαχροινούλα, 24 [1+1Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αδελφός της Σοφίας, 20 [1+3Ε]. - Μελαχροινούλα, 24 [1+1Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αδελφός της Σοφίας, 20 [1+3Ε]. - Μελαχροινούλα, 24 [1+1Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αδελφός της Σοφίας, 20 [1+3Ε]. - Μελαχροινούλα, 24 [1+1Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αδελφός της Σοφίας, 20 [1+3Ε]. - Μελαχροινούλα, 24 [1+1Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αδελφός της Σοφίας, 20 [1+3Ε]. - Μελαχροινούλα, 24 [1+1Ε].

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Αθήναι, 38, οδός Ευρύπιδου την 2 Νοεμβρίου 1911

ΣΗΜΕΡΟΝ δημοσιεύεται Σελίς Συνεργασίας, αλλά δέν μένει τόπος δι' Αθηναϊκήν Έπιστολήν...

Δούμισσα του Δάντση, το να' σ' ευνοήση ο κληρός δέν εξαρτάται...

Μία φίλη μου εκάμε κακά να στρογγυλεύση με το φαλλόδι...

Ηχώ της Κυριάς, ο κ. Π. σου άπήνησεν ιδιαιτέρως...

Συνοιαή Άδρα, ύστερ' από τόσον καιρόν, ήμπορούσε να μου γράψη...

Όρακις επιστολάς μου έστειλαν αυτήν την εβδομάδα και οι έξης...

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.
Ευχρηστίωνται: Φιλάρχητος του Μικρού Ηρώος...

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αδελφός της Σοφίας, 20 [1+3Ε]. - Μελαχροινούλα, 24 [1+1Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αδελφός της Σοφίας, 20 [1+3Ε]. - Μελαχροινούλα, 24 [1+1Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αδελφός της Σοφίας, 20 [1+3Ε]. - Μελαχροινούλα, 24 [1+1Ε].

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Αδελφός της Σοφίας, 20 [1+3Ε]. - Μελαχροινούλα, 24 [1+1Ε].

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουν: ο Δάφνης Στέφανος (0) με Δικηγόρον της Νεολαίας, Αρμονικόν, Εδνικόν Πόρον. — ο Αθανάσιος Διάκος (0) με Φαίδρον Αδάμαντα, Κορηνοπούλιν, Εξδουρίον Αθίδια. — το Κορηνοπούλο (0) με Κοσμοκράτορα Χρυσάνθεμον.

Η Διάπλασις ασπάζεται τους φίλους της: Μπαρουτοκαπινομένην Γαλανόλευκην (σου έστελα τον τόμον του 1909: καλώς να έλθης) — Ωλήνα (έλαβα, ευχαριστώ) Αναξαγόραν (ώρατά η περιγραφή σου και εδω έτελεσθη πάνδημον μνημόσυνον) Προδοκίαν των Σιλάβων (μετά την εκτέλεσιν των παραγγελιών, έμεινον υπόλοιπον δρ. 1,40 εις την Σ.Σ.Σ. βεβαίως δύνασαι να στείλλης) Ναυτίκι της Χαλκίδος (ευχαριστώ πολύ δια το ξεπάθωμα) — Ωραία Αμαζόνα (ευχαριστώ δι' εσα γραφεία: τετράδια έστειλα) Εξδουρίον Βασιληάν (χει καλώς) Μικρόν Ηλωα (ναί, τρία φυλλάδια άκορη, και... χαρά, χαρά, χαρά!) Πόρον της Κύπρου (έστειλα) Ηρωίδα του 21 (αί λύσεις δικταί) Σωφραζέταρ (κύτταξε λοιπόν να τες έγγραφης όλας αυτές που σου τρώγουν ταύτιά) Δωδωναίον (αί πραγαγέλιαι σου εξετελεσθήσαν: περιμένω τάς έντυπώσεις σου από την νέαν διαμονήν) Ξενιτεμένον Γυμνασιόπαιδα Αβραείον έστειλα: περιμένω την φωτογραφίαν σου) Έλληνικήν Δόξαν (έστειλα) Αεροναυτοπούλιαν (έστειλα) Τέλλον Άγραν (τετράδιον έστειλα με τον Όδηγον, ο οποίος λυει όλας σου τάς άπορίας) Υπεροασιστήν της Ελλάδος (έλαβα, ευχαριστώ) Κυρηνόν της Ερήμου (έστειλα) Βιθυνήν Έλληνοπούλιαν (νί μη λημονής να έσωκλήρης δεκάλεπτον γραμματισμόν εις κάθε τετράδιον Μ. Μυστικού) Τροκόνδαν (έστειλα: χαίρω που έγειγες καλά) Φοβλί (βραβείον έστειλα) Εδγενές Ιδανικόν (ευχαριστώ και αναμένω το αντίτιμον δια ταχυδρομικής έπιταχής) Ισιδα κτλ, κτλ.

Είς όσας έπιστολάς έλαβα μετά την 2 Νοεμβρίου, άπαντήσω εις τό προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

127ος Διαγωνισμός Λύσεων Αύγουστου—Νοεμβρίου

ΘΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οι έχοντες ψευδώνυμον, έγκριτομένον δια τό 1911 συνδρομηταί ή άδελφοί συνδρομηταί, δύνασται να συμμετάσχουν του διαγωνισμού τούτου των Λύσεων ΔΩΡΕΑΝ. Πάντες οι άλλοι πρέπει να έπωλείουν δια τάς λύσεις των έκάστου φυλλαδίου, —όσάδηποτε και άν είνε, — γραμματισμόν άσφοδύστον 10 λεπτών οι συνδρομηταί και τάδέληφια των, και 20 λεπτών οι κατά φύλλον άγορασταί, άλλως δεν λαμβάνονται υπ' όψιν αι λύσεις των. Ο χρόνος των λύσεων επί του όποιου και μόνον όδον να γραφώσι τάς λύσεις των πάντες ανεκαιρέτως οι διαγωνισόμενοι, πωλείται έν τω Γραφείω μας εις φακέλλους, έν έκάστος περιέχει 20 φύλλα και τιμάται φρ. Γ. Αι λύσεις του παρόντος φύλλου είνε δικταί παντάχθεν μέχρι της 15ης Δεκεμβρίου, πέσον δε της προθεσμίας ταύτης, μόνον εάν ήφθουν πρό της δημοσιεύσεως των γίνονται δικταί. Τους λοιπούς όδους, βραβεία κλπ. ιδε εις τον Όδηγον του Συνδρομητού, Κεφ. Δ' και Ε', φύλλον πρώτων έ. έ. Ο Όδηγός στέλλεται εις πάντα αίτούντα.

473. Δεξιόγραφος

Έν συμπερασματικόν Με δύο γράμματα ένώνω Και μίαν χώραν παρευθής Της Άσίας φανερόν. Έστάλη υπό Ιωάννου Α. Σιδερίδου

474. Στοιχειόγραφος

Είς έν κοινόν έπιθετον Έν γράμμα έάν άλλάξης, Νήσον εις τό Ιόνιον Άμείως; ή κυττάξης; Έστάλη από τό Φοβλί

475. Αναγραμματισμός

Νεκρική ένδυμασία Φοβερά και άτασία, Τώρα μ' αναγράμματιζεις; Καθαυτό με βασιλίζεις. Έστάλη υπό της Κραυγής Νικηής

476. Κυβόλεξον

Κατοικίδιον Σφον. Σατραπή της Ήπειρου. Θνήτη φίλη του Διός. Πρόσωπον της Π. Διαθής. Έστάλη υπό του Κερατος της Αμαλυσίας

477. Λογοπαίγνιον

Ποία Ιταλική πόλις πίνετα; Έστάλη από του Μυστικού

478. Αριθμητική δια λέξεων

Όμοισιρά—Γυνή της Π. Διαθής—Μέλος Ζώου—Πόλις της Γαλλίας—Νήσος του Αιγαίου—Σύμφορον—Άκρωτήριον—Ίωση Ζηριον—Φωνήν. Έστάλη υπό του Βυζαντινού Άετου

479. Ακροστιχίς εξ Αντιθέτων

Ταρχικά των αντιθέτων των κάτωθι λέξεων άποτελούν κατά σειράν ποταμόν της Ευρώπης: Στενός, διαφρός, άδύνατος, μένος, ζωηρός. Έστάλη υπό του Φιλοπατρίδου Ιωνος

480. Έλλειποσύμφορον

α - αυα - α - αωι - αα - ει - αα - ω - ου. Έστάλη υπό της Αρτινης

481. Γρίφος

ήν αεχ αεχ ήν αεχ ήν εα αεχ ήν αεχ αεχ ολ αεχ αεχ Έστάλη από Κωνστ. Α. Σιδερίδου

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Η λέξις με άπλα στοιχεία των 8 στιγμών λεπτά 10, δια δε τους συνδρομητάς μας λεπτά 6 μόνον με παχέα στοιχεία το διαλάσιον, και με κεφαλαία το τριπλάσιον. Έλάχιστος όδος 15 λέξεις, δηλαδή και οι άλιγότεροι των 15 πληρόνται ως να ήσαν 15. Ο χωριστός στίχος, έστο και από μίαν λέξιν, με κεφαλαία ή αρχή ή άπλό στοιχεία των 8 στιγμών, υπολογίζεται ως 8 λέξεις άπλά. —Αί μη συγγενόμενα υπό του αντίτιμου άγγελία δεν δημοσιεύονται.]

Ανθος Γαζίας, επί της έορτής σου, άπειρός ευχάς. —Κερυραϊκή Αύρα ΙΑ', 171]

ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ ΤΩΝ ΣΚΠΗΒΩΝ

Υποψηφία Δημοψηφίσματος του 1911

ΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΡΗΓΑ

Υποψηφία Δημοψηφίσματος

Ποίος δέν έπόθησεν την Ελλάδα μας μεγάλην και ένδοξον όπως την ανέγειρε ή ψάλλτης της έλευθερίας; Ποίος δέν θά ψηφίση την Ελλάδα του Ρήγα; (ΙΑ' 173)

Η νέα μου διεύθυνσις είνε: André Arapis, Aga Hamam 27 (3) Péra, Constantinople. — Δωδωναίος. (Α' 174) Ηρώις του Σουλίου, υποψηφία Δημοψηφίσμ. Έλληνική Δόξα, υποψηφία Δημοψηφίσματος

Από της Τρίτης, 8ης Νοεμβρίου "Ο ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΑΣΤΗΡ,,

επιταχόμενος εις τό όν' αυτού έτος, θά εκδίδεται εις μέγα σχήμα, χρωματιστός, με τά νεώτατα φωτογόνια και τό παράτημά του πλήρες πρωτοτύπων σχεδίων και εγχογέμων. Θά κωλήται από τους έφημεριδοπάλας, τά μέσα και εις άπαντα τά υποκαταστήματα των έφημεριδών Έπαρχιών και Έξωτερικού. Ζητήσατε λοιπόν τό 1ον φύλλον του έου έτους, την Τέτην, 8ην Νοεμβρίου. Γραφεία: Καταστήματα και Σχεδιαστήρια Όδός Άγίου Μάρκου 13. Αθήναι (ΙΑ', 170)

ΤΟ 34^{ον} ΕΤΟΣ

ΑΠΟ 1ης Δεκεμβρίου 1911, ή «Διάπλασις των Παιδών» εισέρχεται εις τό 34ον αύτή έτος. — Οι συνδρομηταί μας, των όποιων ή συνδρομή έληξεν ήδη, ή λήγει μετ' όλίγον, παρακαλούνται Ν' ΑΝΑΝΕΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ των έγκαιρώς, και ει δυνατόν από τούδε, προς άποφυγήν της μεγάλης συσσωρεύσεως έγγραφών κατά τό τέλος του έτους. Οι έγγραφόμενοι ή άνανεούντες την συνδρομήν των, έτησίαν ή εξαμήνιον, από σήμερον μέχρι της 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, θά λάβουν μέρος εις την ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ ΚΛΗΡΩΣΙΝ της πρώτης έβδομάδος του προσεχούς Δεκεμβρίου, καθ' ήν δ κληρωθήσομενος, εις μένος, θά κερδίση ΜΙΑΝ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕΤΟΧΗΝ της Έθνικής Τραπέζης της Ελλάδος, αξίας δραχμών 100, μ' έλλείπα κέρδους δρ. 50,000.

Είς τό διάστημα του έτους 1912 θά γίνον ΑΛΛΑΙ ΤΕΙΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ Δόρων ποιικίλων, αξίας 1600 έν όλω δραχμών, εις έκάστην των όποιων, κατά τους όδους της δημοσιευθέντας εις τό 46ον φύλλον, σελ. 371, θά συμμετέχουν οι έγκαιρώς προσληφθέντες την συνδρομήν των δια τό 1912. Τά Δώρα, δια τους 50 κερδίζοντας άριθμούς έκάστης των τεσσάρων τούτων Κληρώσεων, θά είνε όμοια με τά της Τετάρτης Κληρώσεως έ. έ. ή όποια έδημοσιεύθη εις τό 47 φύλ.

Είς τό διάστημα του έτους 1912 θά γίνον ΑΛΛΑΙ ΤΕΙΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ Δόρων ποιικίλων, αξίας 1600 έν όλω δραχμών, εις έκάστην των όποιων, κατά τους όδους της δημοσιευθέντας εις τό 46ον φύλλον, σελ. 371, θά συμμετέχουν οι έγκαιρώς προσληφθέντες την συνδρομήν των δια τό 1912. Τά Δώρα, δια τους 50 κερδίζοντας άριθμούς έκάστης των τεσσάρων τούτων Κληρώσεων, θά είνε όμοια με τά της Τετάρτης Κληρώσεως έ. έ. ή όποια έδημοσιεύθη εις τό 47 φύλ.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 47 ΦΥΛΛΟΥ

[Ίδε την λύσιν εις την σελίδα 393]

ΑΘΗΝΩΝ: Ηλ. Σπ. Κανέλλης, Πολυτένη Μ. Αρναύτου, Αδ. Ν. Λεβαθιώτης, Γ. Ε. Σκιπαφθιανός, Γ. Α. Μανωλίδης, Γελαζούμενη.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ι. Κ. Αναστασόπουλος. ΔΑΡΙΣΣΩΝ: Γ. Α. Δημόσιος. ΔΕΧΑΙΝΩΝ: Ρίκα Ν. Αγγελουπούλου (46) ΔΙΜΝΗΣ: Νικ. Αδ. Μαρκοσ. ΠΥΡΓΟΥ: (του άβου φύλλου) Φωτεινή Κ. Τριαντιφή, Εανθή Π. Ασιού, Αλεξάνδρα Δ. Καλλιολοπούλου, Σοφρούλα Μαρταπί, Εύηνια Α. Λούτα, Πάτρα: Ηλιοπούλου, Μαρία Νικολοπούλου, Εύηνια Γούτου, Μαρία Η. Παπα-Χριστοπούλου, Νικολέττα Μαρούδα, Εύανθια Αντωνοπούλου, Αγαθή Γ. Τσαβέρα, Εύηνια Κ. Δεπάτα, Χρυσή Κοκκίνου, Άννα Κωνσταντοπούλου, Ίσηνη Γ. Φαζεντινού, Χρητίνα Μπουλιάνη, ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ξένη Α. Δουζίνα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ένδοξος Ίωλκός. ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ: Γ. Σρ. Γεωργιάδης (46). ΣΟΥΔΑΝΑ (Ρουμανίας): Όρφεις Α. Καραβίας (46).

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Των εθροόντων όδην την λύσιν τά όνόματα έπέθεσαν εις την Κληρωσία και έλληρωθή ή έν Πόργφ ΣΟΦΟΥΔΑ ΜΑΣΤΡΑΠΑ, ή όποια ενεγράφη δια τρεις μήνας από 1 Νοεμβρίου. Πλεονάζει δρ. 0,90 δια τον προσεχή Διαγωνισμ.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ Συστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παραχόν εις την χόραν ήμών ύπηρεσίας και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

Table with subscription rates and contact information for Nikolaos P. Papadopoulos.

ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ 1912

Το Νεον Μας Μυθιστορημα: "ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ,"

Η ΕΙΚΩΝ ή όποια σελίζει την σελίδα αυτήν, είνε από τό νέον μας μυθιστόρημα "Πέτρος Ριονσαι", τό όποιον θ' αρχίσω από 1ης Δεκεμβρίου και θά διαρκέση όλον τό έτος 1912. Είνε μίχ από τάς 15 μεγάλας εικόνας που τό συνόδεύουν' όλοι δε αι εικόνας αυτού του μυθιστορηματος, μεγάλαι και μικραι, συμποσύνται εις 135!

Αλλά και ή πλουσιωτάτη αυτή εικονογράφησις δέν είνε τίποτε άπέναντι της άλλης αξίας και ωραιότητος του ίδιου μυθιστορηματος. Διότι ή "Πέτρος Ριονσαι", είνε ώρισμένως τό ώραιότερον, τό διασκεδαστικώτερον, μορφωτικώτερον και διδακτικώτερον μυθιστόρημα απ' όλα όσα έδημοσίευσεν έως τώρα ή Διάπλασις.

Ο "Πέτρος Ριονσαι", έργον του Γάλλου συγγραφέως André Valdes, δημοσιευθέν τώ 1910, κατέκτησεν ήδη την μεσοίαν και των δύο ήμισφαρίων κατ' αριθμεί έκδόσεις εις τάς κυριωτέρας γλώσσας του κόσμου.

Απεργραφτόν είνε τό ένδιαφέρον, τό όποιον γεννά εις μεγάλους και μικρούς ή ανάρνησιν του. Η ισχυρότερα έλιξις του 34ου μας έτους θά είνε τό μέγα αυτό και θαυμάσιον μυθιστόρημα. Ούτε ήμπαρεί να είνε τίποτε άλλο, διότι πρό αυτού θά υποχωρήσασιν όλα!

Ο "Πέτρος Ριονσαι", είνε ή νεώτος υίος ενός Γάλλου ευγενούς, ο όποιος, κατ' αριθμεί έκδόσεις εις τάς κυριωτέρας γλώσσας του κόσμου.

Απεργραφτόν είνε τό ένδιαφέρον, τό όποιον γεννά εις μεγάλους και μικρούς ή ανάρνησιν του. Η ισχυρότερα έλιξις του 34ου μας έτους θά είνε τό μέγα αυτό και θαυμάσιον μυθιστόρημα. Ούτε ήμπαρεί να είνε τίποτε άλλο, διότι πρό αυτού θά υποχωρήσασιν όλα!

Ο "Πέτρος Ριονσαι", είνε ή νεώτος υίος ενός Γάλλου ευγενούς, ο όποιος, κατ' αριθμεί έκδόσεις εις τάς κυριωτέρας γλώσσας του κόσμου.

Τόν "Πέτρος Ριονσαι", ο όποιος θάρτη έποχήν, μεταφράζει εκ του Γαλλικού ο κ. J. Ζενόσωμος. Έτοιμασθήε λοιπόν δια την έκτακτον άπόλαυσιν.

Ο Πέτρος έπράθη έν άμείως τό ρεβόλβερ του κ' έπυροβόλησε... [Είκών από τό μυθιστόρημα "ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ,"]